

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal adóellenőrzést végzett a B. K. G. felelősségvállalásával működő I. Sz. és M. gmk-nál az 1986-1990. évekre. A vizsgálat megállapításai alapján határozatában az adóhatóság 1075000 Ft adóhiány, 323 000 Ft adóbírság és 116 000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte a társaságot.

A határozat ellen a társaság fellebbezett. Sérelmezte a vállalkozási nyereségadó-hiányt, amely a társaság által lízingelt 3 db személygépkocsi miatt került megállapításra. A fellebbezésében az adózó képviselője kifejti, hogy a lízingszerződés alapján a bérlő bérleti díjat fizet és a bérlet idejére használati jogot és nem tulajdonjogot szerez. A bérleti időszak lejártával a bérlő választhat, hogy maradványértéken meg kívánja-e szerezni a bérlet tárgyának tulajdonjogát vagy sem. Jelen esetben a bérlő a tulajdonjog megszerzésére kötelezettséget a szerződésben nem vállalt. A társaság képviselője arra is rámutat, hogy a lízingdíj futamidő előtti kifizetése esetén a bérlő jogot szerez a bérelt dolog tulajdonjogának megszerzésére, ha azt kívánja, de ez esetben a vételár a mindenkori piaci árnak felel meg. A társaság nem időszakonként fizette a bért, hanem azt teljes egészében a 24 hónapos futamidő tartamára kiegyenlítette. Ezzel a tulajdonszerzés megtörtént, figyelemmel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 368. § (1) bekezdésében előírtakra is, amely szerint az eladó a tulajdonjogot legfeljebb a vételár teljes kiegyenlítéséig tarthatja fenn.

A vételár teljes megfizetése a Lada személygépkocsi esetében két részletben, a szerződés megkötése előtt, 1990. október 9-én 349 500 Ft előleg, majd 1990. november 13-án, a szerződés megkötésének napján 87 375 Ft általános forgalmi adó átutalásával megtörtént. 1990. november 19-én a forgalmi engedélybe a társaság a gépjármű első tulajdonosaként bejegyzésre került. A másik Lada személygépkocsi esetében a 349 500 Ft előleget 1990. november 30-án, a szerződés megkötése előtt, míg a 87 375 Ft általános forgalmi adót a szerződés megkötését követően (szerződéskötés időpontja 1990. december 6.), 1990. december 17-én fizette be a társaság a Kft. pénztárába. A társaság második tulajdonosként a forgalmi engedélybe 1991. február 1. napján került bejegyzésre. A Renault 19 személygépkocsi esetében 1 283 100 Ft a szerződés megkötése előtt, 1990. október 1. napján átutalásra került, még a fennmaradó 154 400 Ft-ot a szerződés megkötése után (szerződéskötés időpontja 1990. november 20.), 1990. november 21-én utalta át a társaság.

Miután mindhárom esetben a tulajdonjog a futamidő alatt – a szerződéskötést követő rövid időn belül - a forgalmi engedélybe bejegyzésre került, a tulajdonszerzés ténye bizonyított, miután gépjárművek esetében a tulajdon igazolására szolgáló okmány a forgalmi engedély.

A másodfokú adóhatóság az első fokú határozatot helybenhagyta. Az indokolás rámutat, hogy az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. tv. 1. § (7) bekezdése szerint a szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint kell minősíteni. E szabályozás szerint az adóhatóság jogosult a szerződés tartalmát az annak alapján végzett tevékenységgel összevetni, és ha arra a következtetésre jut, hogy a szerződés (az adójogszabályok megkerülése érdekében) más szerződést leplez, az adójogi konzekvenciákat a leplezett szerződés alapján állapítja meg. A társaság esetében a lízingszerződés, amelyben bérleti díj nem szerepel, a tulajdonszerzés szándékát leplezi. A társaság számára ugyanis kedvezőbb volt adásvételi szerződés helyett lízingszerződés megkötése, mert a tulajdonszerzés csak az adózott eredménye terhére mint beruházás számolható el, ezzel szemben a lízingszerződéssel a teljes bekerülési összeget - mint bérleti díjat - költségként számolta el. Előbb elmondottakat támasztja alá az 1990. december 6-án kelt jegyzőkönyv is, mely szerint a vásárolt személygépkocsik a tagok hozzájárulásával az üzemeltetőként megjelölt 3 tag tulajdonába kerülnek a futamidő lejártával, de addig is az üzemeltetéssel kapcsolatos valamennyi költséget a társaság és nem a lízingbe adó fedezi.

Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. tv. 72. § (1) bekezdése szerint adóhiány esetében adóbírságot, a 67. § (1) bekezdése szerint az adó késedelmes megfizetése esetén késedelmi pótlékot kell fizetni (APEH Belföldi Társas Vállalkozók Osztálya 17.042/1991.).